

поради

Тетяна Капітанюк: «Без вишивки не уявляю свого життя»

Кажуть, що для того, аби творити вишивки, потрібно мати багато часу. Тетяна Капітанюк, вишивальниця з Іванівки, спростовує цю думку:

- Головне – мати потяг до цього і бажання. А коли отримуєш справжню насолоду від народжених візерунків, приходить натхнення, – каже моя

Сама вона навчила мене володіти голкою. Спочатку були складнощі з узорами, тоді мама брала олівця, перемальовувала їх на полотно, і так я вишивала, доки не навчилася сама. Після рушника прийшло нестримне бажання щонайбільше вишивати. Зацікавилась схемами, візерунками у різних журналах. Найбільше ставали в пригоді старі видання, де вміщені справді колоритні вишивки. Переймала досвід, шліфувала талант, беручи за приклад роботи інших вишивальниць. А то бува поїду на базар, побачу якийсь рушник, узор якого впав в око, і собі такий же вишию, – розповідає Тетяна. – Багато продала, деякі рушники пожертвувала для тутешнього храму, зараз працюю над серветками під ікони для жіночого Свято - Троїцького монастиря, окрім того, вишиваю сорочку хрестиком один на один. Намагаюся, щоб в усіх вишивках хрестики лягали в один бік. Я дотримуюсь таких вимог навіть тоді, коли знаю, що на зворотну сторону ніхто ніколи не дивитиметься, – каже Тетяна Капітанюк.

Роботи цієї рукодільниці просто бездоганні і в технічному плані, і в підборі сюжету та кольорів. Навчає дочку Ірину цьому мистецтву. – Донька тягнеться до вишивки так, як я колись, – показує рушник, який вже до половини вишила Ірина. – Це вже у нас родинне, – посміхається.

Вишивка є надзвичайно багатою прикрасою будь-якої оселі. А у будинку цієї сім'ї їх доволі. На ліжках – квітчасті подушки, на іконах – узорчаті рушники, на столах веселкові серветки.

- Складність роботи над вишивкою – у кількості

кольорів, – зазначає співрозмовниця. А ще багато залежить від того, з яким настроєм берешся за річ. Сім'я Капітанюків має велике господарство, чимало землі. Але й на мистецтво вистачає часу, – зізнається жінка. Вона не тільки гарно вишиває, а й співає у церковному хорі, в тутешньому сільському ансамблі. В Іванівці усі знають її роботи, адже не одне свято

Серед робіт іванівської майстрині: серветки, прозви, сорочки, більше 40 вишитих рушників

співрозмовниця.

Вишивати Тетяна почала десь у восьмому класі. Першим, що вишила вона, був рушник, над яким сиділа день у день, пригадує жінка. А до цього, весь цей час, лише спостерігала за мамою, яка на той час була доволі талановитою у селі вишивальницею. –

ще не обійшлося без вишивок Тетяни Капітанюк. Це мистецтво близьке її серцю, без якого майстриня тепер не уявляє свого життя.

Юлія Гомон